

במה בהמה פרק חמישי שbat

מספרת הש"ס

(6) יומם פ"ג, (5) ג' צ"ר
 (7) נצ"ל ע"ב, (2) רצ"מ מ"ז
 (8) עשי ר"כ, (9) פ"נ מ"ט
 (10) י"ע נ"ו ו"ה, (11) נ"ז צ"ב
 (12) ה"ס ל"ב וכ"ט, (13) יומם ט"ט
 (14) נ"ב נ"ד פ"ג, (15) צ"י
 (16) מוסוף סדרין כ"ב, (17) ד"ר
 (18) מוסוף סדרין כ"ב, (19) נ"ז כ"ב
 (20) צ"ר פ"ג
 (21) מ"ב כ"ב
 (22) מ"ב כ"ב
 (23) נ"ז פ"ג
 (24) פ"ג מ"ב
 (25) ס"ט

שומאל א ב כ ב
 10. ואחתה ב נאחוּת אֲזִיר
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּנְעָן עַל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶקְדָּת
 הַדְּבָר וְהַעֲשָׂה לֹא דָעַ בְּיַד
 שְׁמַאֲלָה אֲדָר
 11. בְּרִית לְאַיִשָּׁאֵר
 מִשְׁעָנָה עַר וְעוֹהָה מִזְרָח
 עַל עַכְבָּר מִגְּשָׁה נִמְרָח לְלִי
 אֶלְמָלִיב בְּבָבָר
 12. לְלִבְנֵי לְאַוְתָּה
 שְׁמַעְמָדָה אֲשֶׁר אֲנִי שָׁמַעְמָד
 מִבְּרָבְרָה עַם
 שומאל א ב ד
 13. וְנִגְנִי בְּנֵי בְּלָלָל לְאָזְרָת
 קְדוּשָׁת אֱלֹהִים

מוסף ריש'
ארבעה מות בעיטו של
תנתק. העשוי לא מות, כמו
שנזכר. וימתה עלי נטול
העדרתו. סבירותו של
העדרתו נובעת מכך
שצערו. צערו. צערו.

בעשו אן נאחו. בעשו אן מאחס טוּר מומס וטַמְמָה מלְלָה צַמְפָּה
טַמְפָּה. בעשו כמו עטֵת וטַעַט (דיללט ੩): ואַחֲזִיאַס. צַנְיִיְס
מסמשי: אַלְוָן נָלוּ רַ' אַן גַּלְעָו. דַּהֲמָר מַסְה וְהַדְלָן צַמְפָּה מַטוּ
טַמְפָּה מַדוֹּס בְּסִיעִי: כָּל קָהָמֶל רַהֲוָן חַטָּא. צַמְנָה צַלְלָה: דַּלְמִיגְ
צַסְטוּמָה קָלָה: וְסִיוּ גַּזְיִי יַעֲקָבְגַּו.
לְטוּלִי מַלְכָּעָן צַלְעָן מַהְמָּדָעָנוּ: וַיְכָלָ
חַטָּא וְהַיּוֹן. יְגָוָר קָכְבָּס שִׁיכָּיו מַן
סַמְקָנָנָס: אַחֲס אַל פְּלִינְגָה. כְּרַסְס
יַעֲקָב עַוְסָה גַּמְלָרְגָּשָׂה חַלְלִי. נְסִיוּ

הוּמוֹ סְלִילָה: חֲלֹגֶת. הוּמוֹ סְסַ צְעַלָּה
עַל יְנוּיָה לְסִינוֹ סְכִינָה מְדֻלָּה כְּמֵי
יְנוּיָה עַלְתָּה מְעַשׁ הַחֶרֶב עַד צְלָל נְגַדָּה
הַלְּבָד מְוֹעֵד קִימָתָה סְכִינָה מְנִירָה נְהַלְלָה
לְדִיקִים: פָּה. גּוּמִיקִין סְוָה: פָּסָה.
לְפָזָן עַמְלָה פְּזִוְּלָה (לְקָנוֹן דָּרְפָּה). פָּזָה
מִיקְרָתָה בְּגַעֲמָן וּמִתְּמָתָה: נְסָה.
וְלָתָה: פְּלָגָה. לְהַגְּלָה מִן הַטְּמָנוֹת
חֲלֹגֶת. וְיִמְלָא מְתָה (פָּמָמָות נְזָן): עַוּעָטָן.
יְרִיחָה נְחַטָּה לְלִי הַלְּיָאוֹן וּלְיַסְעָעָן
מְפָלָה וּלְבָזָן גַּמְלִילָה וּלְמַדְעָן בְּקָצָב
לְמַטְנוֹת וּלְלִלְתָּה: קִילָּת. חַוִּילָן בְּדָלָן
לְסְתָמֵקָן נְכָזָבָן יְהָרָךְ: לְסָלָה מְגַדִּין
עַלְתָּה. גְּהַדָּת לְחַסְתָּה הַלְּבָד טְעוֹנָה
וּמִיסָּה בְּצִוְּיוֹן קְדִישָׁה מְטוֹהָה: דְּהַמָּרָה
לְבָבָקְמָן צְמַעַמְּתָן פְּנִימָה הַלְּבָד
וַיְלִיףָנָה מְקָרְבָּה וּלְיַוְמָן יְלִיףָנָה
לְחַפְּפִי מְהָלָיָה קְרָלָה לְמַקְשָׁת חַפְּפִי
לְפְנִימָה: פְּצָאָה אַחֲסָ קִיעְיָה. סְרִיאָן
מְמַבְּדִין לְהַקְּרִיבָן צָוָס קְרִבָּן הַלְּבָד
צְקוֹתִי דְּלִיכְמִיטָּה (קְמוֹלָה הַבָּשָׂר) גַּס צְמָלָס
קִיטְעִוָּן הַמְּחַלְלָה גּוֹן וּכְסָאוּי זְבוֹת
וּוּלְדוֹת בְּחוֹתָם מְמֻקָּסָה הַחֶרֶב נְקִילָה
לְזַקְרָעָה מְקִיעִין וּזְנוּן סְיוּמְבְּזִין
מְלָסְקִירִידָס וּכְנִסִּים הַלְּבָד סְיוּמְבְּזִין
עַלְיָסָס כְּהַלְלוֹ סְכִינָה סְזִוִּי מְנוּעָס
לְמִמְ�וֹן עַלְיָסָס סְקִירִידָס וּסְיוּסָות
סְסָס וְלִי סְיוּמָרוֹת הַלְּבָד נְלִילָה
צְלָלוֹ קִיעְיָן בְּקִיבְּצָן וּזְנוּן כְּסִוּרָה
לְקִידְרִיסָס וּלְכִינָס הַלְּבָד לְפִיךְ מְעַלָּה
עַלְיָסָס כְּהַלְלוֹ סְכִינָה סְזִוִּי מְנוּעָס
לְמוֹמָן מְפִילָס וּזְבִּיצָה: פְּנִאמָּס הַלְּבָד
כְּהַדָּת לְחַסְתָּה תְּכַבְּדוֹן הַמְּגַטָּס
לְנוּיָה הַלְּבָד קִיפִּי נְכָדוֹ: וּמְהִיא נְזָן
לְפִיטָּסָגָן יוֹיָן בְּפָרָה בְּצִדְלָה וּנְגַדְלָה

הפלד. כי סמימיקו נתקם ומוכיל עלי
שם נחמת חצי חכ'יו: אבל גוד אנטול
ליו ולטאות מייחסו. נתקם ווותן צנ'
בגו מיעיסק טמלחין וסמכיב גבי עזירה
דומיליס לילט ט' נלעיס ווותי ווותי
קרלו נצט עלא נאכלית וועל סונגה
מייטמי דדרלטטען לי' צהלו קן
שנדפלין [פצע] לכתיב נעל מעיטה לי מלן
ישודה קדש ט' חאל טאכ' וצעעל נת
אל נכר ולרטען לי חלן יסודה קדש
וזונה וכן קוות נומור למ' מס' קדרה
ווגו^(ט): עכ' מילך לאכין ולטולות בזין
שמכמיס דלטמלי' צערלובין (דו מג')
ארליך ערליך: ואס' כפן קו'כו'
וכמן מיעיסק בסן מגיסט מנחמת מהל

בנ' פנקס: וככליג' אל נני כי לא טווצה
 א' לטיג' מעזיזים אהר ב' כוונת צליה דרכ' יפוקע מעזיזים לטיג'
 בליג' לא הלה מילתך סקלרי במקליס מוגטיס מכיך מעזיזים וס'
 קורין ולום נממה וזה מנויין ע'ס' סטטזון. וו' ליה קיטין דרכ'י
 יוס'ק' להו לא מודגה קצמועה הצלר חנכי זומע לה עס' ס' מעזיזים
 גלווח' נני עלי סקלרי כס' סי' עוזרים ולום סי' מעזיזים מה מהרין:
 נני
 אשתייה לה (בב). מתוך ששחו את קוינידן. סי' מכתבם מגלהם מי' לידם נטאר גאנטן קאנטה, ואס'

ארבעה מתו בעטיו של נחש. וזה למכבּ (קאנמ.) כי מלה זו ליקן מלון וגוי כלוֹן צני לסת קהילה: ויש"מ ישarith בלא התא ויש"י יסורים בלא עזון. ומ"ג לדביהו לקהילה לוין מקוין כלע עון כל הימומן: ב"כ האומר בני עלי' חתמו אינו אלא

מיהיבי אמרו מלאכי
רבותו של עולם מפני
אדם הראשון אמר לה
ועבר עליה אל והלא
כל התורה כולה ומורה
לצדיק ולרשע לטוב וגו'
תנא רותניה ר'ש בן א'
ואחרן בחתחם מתו ש'
בי ה' הא אמנהם כי'
ליפטר מן העולם מיר'ו
בעתו של נחש ואלה
ועמרם אבי משה וישראל
טועה. פירוש גמלי לכתבי ה' טעם
סכלון גם מטהו הכל מapis קלasis
או לדכמי' (סמויל ה' ג') גמלס
יקניין המלג וגוי:

עבירים בהיב. צ"ס צלנו
חולק ענ' מפליס צלנו
רכמות נס' (מעגליים) וכן מיינו
ילוקטמי' צמץון וזוק צפט מה ישילם
ולודגיטים נסה מלמד צקי פלטמים
ללהיים ממנו כ' נסה חלמ מומו כמו
חמי' וצכל מפליס צלנו מכ' כ'
ונס (זופיטס ט'): מותוך שהיה
ו לפניהם למחות. ופליג לך' יומן
דוחמר צמיס גם מטהו:
ט' ס' צ' ס' צ'

נזה קרא רכתייב³ ואות עמשא שם אבשולם תחת הייאוב² (שר) הצעא ועמשא
נון איש ושמו יתרה היישראל אשד בא אל אביגיל בת נחש אחות צרואה אם
זאוב וכי בת נחש הואי והלא בת יש הואי רכתייב⁴ ואחותהין צרואה ובאייגיל
אליא באת מי שמה בעטיו של נחש מני אלימא תנא דמלאכי השרת והא איכא
משה ואחרן אלא לאו ר"ש בן אליעזר היא יש מיתה בלא חטא ויש יסוריין
כלא עון ותויבתא דרב אמר⁵ תיובתא: א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל
האומר רוכין הטא אינו אלא טעה שנאמר⁵ ויהיו בני יעקב שנים עשר מלמד
שכלוין שוקלים כאח אל מה אני מקיים⁵ וישכב את בלהה פילגש אבוי
מלמד שבבל מצעו של אבוי ומעלה עליו הכתוב כאילו שכב עמה תניא
"ש בן אליעזר אומר מוצל אותו צדיק מאותו עון ולא בא מעשה זה לידו
אפשר עדוד רעד לעמוד על הר עбел ולומר⁶ אדורו שוכב עם אשת אבוי
יבא חטא וזה לידו אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פילגש אבוי
עלבון אמו תעב אמר אמי היטה צורה לאמי שפהת אחות אמי הטה
זורה לامي עמד ובבל את מצעה אחרים אומרים שי' מצעות בבל אח
של שכינה ואחת של אבוי והואינו רכתייב⁷ או חלהה יצוע עלה⁸ (אל תקרי
צועי אלא צועי) כהנאי فهو כמים אל תוחר ר' אליעזר אומר פותה חבותה
ללה ר' יהושע אומר פסעה על דת החטא זנית ר' ג' אומר פיללה חלהה
דרחה הפלתק אמר ר' ג' עדין צריבין אנו למודעי ר' אליעזר המודעי אומר
הפרק את התיבה ודורהשה⁹ זועוועת הרותעהה פרחה חטא מך רבע אמר
אמרי לה ר' רומיה בר אבא זכרת עונשו של דבר חלית עצמן חולן גודל
ירושת מלחתא: רוכין בני עלי בני שמואל דוד ושלמה וויאש¹⁰ סימן:
אמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל האומר בני עלי חטא אינו אלא טעה
שנאמר⁸ ושם שני בני עלי (עם אורון ברית האלחים) חפני ופנחים כהנים לה'
סביר לה כרב דאמר רב פנחים לא חטא מקיש חפני לפניהם מה פנחים לא חטא
אף חפני לא חטא אלא מה אני מקיים⁵ אשר ישכון את הנשים מותק שהו אות
קיזינית שלא הילכו אצל בעליין מעלה עליין הכתוב כאילו שכבים גופא אמר
רב פנחים לא חטא שנאמר¹⁰ ואחיה בן אחיטוב אחוי כי כבוד בן פנחים בן עלי כהן
ר' גני¹¹ אפשר חטא בא לירז והברוב מיחסו והלא כרב נ amber¹¹ בירת ר' לאיש
אשר יעשה ער ועונה מאהלי יעקב ומגש מנהה לה¹² צבאות¹³ אם ישראאל הווא
א' היה לו עיר בחכמים ולא עונה בתלמידים ואם כהן הוא לא היה לו בן מגש
מנהה אלא לא שמע מינה פנחים לא חטא אלא הא כתיב¹⁴ אשר ישכון
ישכון כתיב והכתיב¹² אל בני כי לא טובה השמואה א"ר נחמן בר יץחק
בני כתיב והכתיב מעוברים א"ר הונא בריה דריה דרב יהושע מעוברים כתיב
הכחיב¹³ בני בליעל מותק שהיה לו לפנחים למוחות לחפני ולא מיחה
מעלה עליו הכהוב כאילו חטא א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל האומר
ג'י

רביינו חננאל